

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟ 1879
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ († 1941)
"Αργυροδότης μετάλλιον 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν (1935)"

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Τιμὴ φύλλον δραχμαὶ 1000

Περίοδος Δ' — Τόμος 1ος

Ἀθήναι, 12 καὶ 19 Ἰουλίου 1947

Ἔτος 69ον — Ἀριθ. 28-29

Η ΜΗΛΙΤΣΑ ΑΠΟΚΟΙΜΗΘΗΚΕ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ, ΟΙ ΚΟΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΝΕΛΙΑ ΤΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Δ'.

Κι' ἀλήθεια : ἓνα βράδυ πού ὁ κ. Χρυσούλης παραφύλαξε, εἶδε νὰ περνᾷ σὰν ἀστραπή, στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, ἓναν ποντικό, ἓναν μεγάλο μαῦρο ποντικό, μὲ μιὰ μακρυὰ οὐρά. Ἦταν ἐκεῖνος πού ἐρχόταν κι' ἔκανε κακὸ στὰ κουνελάκια. Λοιπόν, ὁ κ. Χρυσούλης, τὸ ἴδιο βράδυ, στήνει μιὰ παγίδα καὶ τὴν ἄλλη μέρα βρίσκει μέσα πιασμένο τὸν χοντροποντικό πού εἶχε δεῖ νὰ τρέχει στὴν ταράτσα τὴν περασμένη νύχτα, στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ὁ ποντικός εἶχε πνιγεῖ, τί χαρὰ γιὰ τὰ κουνέλια !

Νά ὅμως πού πέντε μέρες ἀργότερα, ἓνα ὥραῖο πρωῒ πού μπήκε ὁ κ. Χρυσούλης μὲς στὸ κοτέτσι, βρέθηκε πάλι ἓνα κουνελάκι μὲ τ' αὐτιά του δαγκωμένα. Ἦταν, λοιπόν, κι' ἄλλος ποντικός ; Μά, βέβαια, ὁ ἀδερφός τοῦ ἀλλουνοῦ θά'ταν κι' ἔπρεπε νὰ κάνει γρήγορα νὰ προλάβει, προτοῦ ξανάρθει νὰ κάνει κακὸ στὰ φτωχὰ τὰ πουλερικά.

Τ' ἀπομεσήμερο, τὴν ὥρα πού ἄρχισε νὰ τὸν παίρνει ὁ ὕπνος, ὁ κ. Χρυσούλης βλέπει νὰ περνᾷ μονομιᾶς, μὲ ὅλη του τὴ γρηγοράδα, μπρὸς ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, ἓνας ποντικός, ἓνας μεγάλος ποντικός μὲ μιὰ μακρυὰ οὐρά. Ἦταν ὁ ποντικός τῶν κουνελιῶν πού μπήκε, σίγουρα, ἀπὸ τὴν ἀνοιγμένη πόρτα. Ὁ κ. Χρυσούλης σηκώνεται μ' ἓναν πῆδο. Μὰ εἶναι πιά πολὺ ἀργά, ὁ ποντικός τὸ ἔσκασε ἀπὸ τὸ παράθυρο στὸ δρόμο καὶ χάθηκε μέσα σὲ μιὰ τρύπα ὑπονόμου. Τί ἀναίδεια ἀλήθεια, θὰ τὸν τσάκωνε τουλάχιστο καμιά μέρα ;

Νά πού τὸ ἄλλο πρωῒ ὁ κ. Χρυσούλης θέλησε ν' ἀλλάξει τ' ἀχυρόστρωμα τῶν κουνελιῶν του καὶ νὰ τοὺς βάλει ὥραῖο καθαρὸ ἄχυρο. «Ἐμπρός, ἔμπρός !», καμιά ἀπάντηση. «Ἐμπρός, ἔμπρός !...» καμιά ἀπάντηση πάλι ! Ὁ κ. Χρυσούλης θύμωσε. Δὲν τοῦ ἀρέσει καὶ τόσο νὰ τηλεφωνεῖ...

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Ο ΠΙΠΗΣ ΕΠΙΑΣΕ ΟΥΡΑ

